

over til Udgivelse af en Stats Tidende, hvori alle Bekendtgørelser af den Art optages. Noget indgaaende Forhandling derom har der imidlertid hidtil ikke kunnet finde Sted, og det blandt andet af den Grund, at der saabes Oplysninger om, hvorledes Indtægtsforholdene for „Berlingske Tidende“ i Virkeligheden stille sig. I Fjor blev det mellem Ministeren og Finansudvalget aftalt, at foreløbig kunde Forholdet fortsættes et Aars Tid som hidtil, i hvilken Tid der skulde indvindes Oplysning om, hvad Indtægten af Bladet udgør. Jeg kan ikke tilbageholde den Bemærkning, at man jo nok kunde have ventet, at en Forretning som Berlingske Tidende havde sine Regnskaber og Bøger i en saadan Orden, at det ikke skulde være nødvendigt at bruge et helt Aar for at finde ud af, hvorledes dens Indtægter og Udgifter stille sig. Nu har man imidlertid ment, at det skulde være fornødent at give en saadan Respit. Hvis Bladet havde ført sine Bøger blot saaledes som en jævn Handelsforretning fører sine, vilde jo en ganske almindelig Bogholder i Løbet af et Par Dage kunne have givet Svar paa dette Spørgsmaal. Hvorom alting er, er det nu en Aftale, at et Forslag med Hensyn til en fremtidig Ordning vil blive fremsat inden Finanslovens 3dje Behandling. Men jeg maa tilføje, at det er ikke heldigt, at Tiden paa ny er bleven saa knap, at det vil være meget vanskeligt at træffe en anden Disposition, hvis det skulde vise sig, at der ikke lader sig opnaa en tilfredsstillende Ordning med Berlingske Tidende. Det er lidet hensigtsmæssigt, at Lovgivningsmagten over for en Sag som denne bliver bragt i en saa ugunstig Stilling. Jeg maa tilføje, at Spørgsmaalet om Stiftstidendernes fremtidige Forhold naturligen vil være ogsaa at tage under Overvejelse, men det ligger ikke for i Øjeblikket. — Det sidste Punkt paa § 19 vedrører den grønlandske Handel. Det er et stort Spørgsmaal, et stort Smertens Barn. Det bliver værre og værre dermed for hvert Aar. I de sidste 5 Aar har Underskuddet gennemsnitlig været 114,000 Kr., og det har været uafbrudt stigende. I det sidste Regnskabsaar, 1894—95, har Tabet været ikke mindre end 236,000 Kr. Over for dette aarlig voksende Underskud staa vi i Virkeligheden hjælpeløse. En Kritik fra vor Side væver i Luften. Her kunde der maasse være Anledning til at lade en kyndig Handelsrevision gribe ind, og der vilde der være et større og betydningsfuldere Arbejde end ved at tælle nogle Tal op i Berlingske Tidendes Avertissementsprotokoller. Det Svar, der

gives, naar vi klage over Underskuddet er altid kun Ordet: Tran. Efterhaanden som vi bruge mindre Tran til vore Bygter og mindre til vore Støvler, er Trannen salben i Pris, og dermed vokser Underskuddet ved den grønlandske Handel. Jeg vil sige, at jeg for mit Vedkommende ikke er fuldt overtydet om, at det ikke, selv under alt fornødent Hensyn til Trannen, vilde være muligt baade at formindste Handelens Udgifter og forøge dens Indtægter. Men, jeg gentager det, det er en Ting, som det for udenforstaaende — og det ere vi, naar alt kommer til alt, i Finansudvalget og i Rigsdagen — er meget vanskeligt at sælde en fuldt begrundet Dom over. Jeg skal kun tilføje, at i indeværende Finansaar vil Tabet blive værre end nogen Sinde før; thi i Tilgift til de andre Kalamiteter er ogsaa kommet den, at to af den grønlandske Handels Skibe ere forliste. Det Tab, der er lidt derved, er opgivet for os til at være en 50,000 Kr. for Ladning og andre Ting, foruden Tabet af Skibet „Hvidbjørnen“, der stod bogført for 231,000 Kr. Til Erstatning herfor vil der komme Forslag paa Tillægsbevillingsloven om Anskaffelse af et nyt Skib. Det andet forliste Skib „Ceres“ er atter senere blevet hjærget, og det vil formentlig fremtidig kunne bruges. Udvalget har forespurgt om, hvorvidt der med Hensyn til disse Forlis kan lægges de paagældende Skibsførere eller andre noget til Last, og jeg maa sige, at det af Søforhøret utvivlsomt fremgaar, at Forliset af „Ceres“ er hidført ved Fejl; men da der har været flere om det, er der vel ikke Grund til at udpege nogen enkelt særlig som Skyldig.

Jeg vil imidlertid forlade dette sørgelige Emne og begive mig over paa § 26. Det første Spørgsmaal, som der møder os, er Esbjerg—Parkeston Routen, hvorom der ved Samraad har været fort Forhandlinger med Ministeren. Vi have navnlig begæret os meddelt en Række Oplysninger, men disse ere endnu ikke modtagne, og der er derfor paa det nuværende Stadium intet for mig at udtale; der vil blive Beslighed nok, antager jeg, til at komme tilbage til den Sag ved tredje Behandling. — Vædringsforlaget under Betænkningens Nr. 201 angaar Tilskuddet til Proprietær Krarup. Han skriver en Bog om det danske Agerbrugs Udvikling fra Trediverne til Nutiden. Jeg skal derom ikke sige andet, end at der hidtil har været bevilget ham 2,000 + 800 Kr. i Rejsseudgifter. Imidlertid er det nu foreslaaet at nedsette de 2,000 Kr. med 800 Kr., saaledes at Bevillingen fremtidig vil